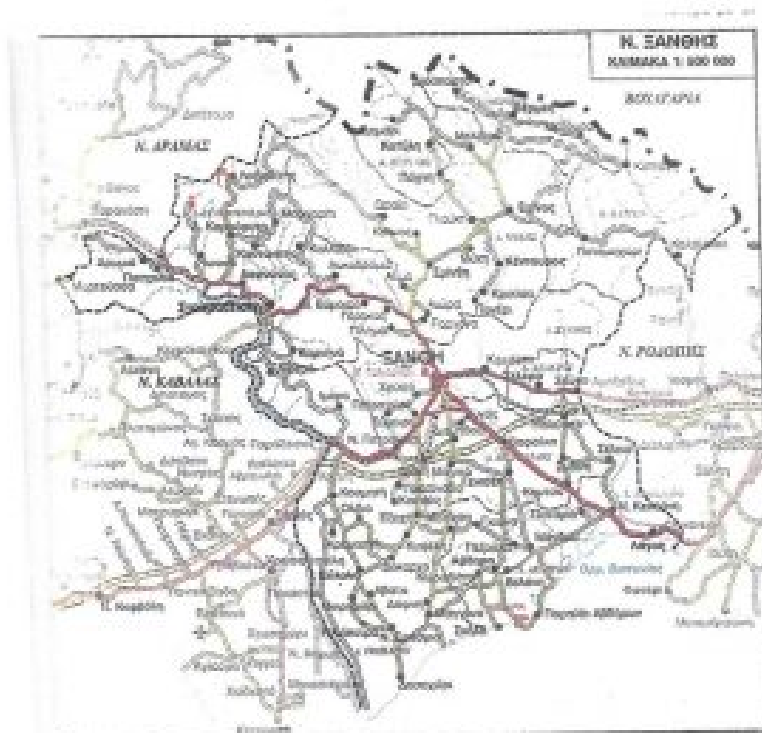

Αφροέλληνες: Η πιο άγνωστη μειονότητα στη χώρα μας ! (photos, video)

Άραγε πόσοι συμπατριώτες μας (ειδικά εκτός Θράκης) γνωρίζουν τους αφροέλληνες ; Φαντάζομαι ελάχιστοι, αφού οι αναφορές ακόμα και στο ίντερνετ είναι ακόμα και σήμερα λίγες !

Είναι πάντως υπαρκτοί ως γλωσσοπολιτιστική μειονότητα (μιας που οι ίδιοι δηλώνουν Έλληνες στην εθνικότητα) και φαίνεται να ζουν ακόμα αποκλειστικά στο νομό Ξάνθης και κυρίως στο χωριό Άβατο ! Δυστυχώς όμως οι επιμιξίες απειλούν να εξαφανίσουν αυτή την πολύ μικρή μειονότητα και τα ιδιαίτερα ανθρωπολογικά γλωσσοπολιτιστικά χαρακτηριστικά της.

Ας δούμε λοιπόν αναλυτικά μερικά δημοσιεύματα στο ίντερνετ για να μάθουμε για αυτούς τους αγνώστους Έλληνες όσο περισσότερα γίνεται. Οι πηγές μας είναι τα site www.documentonews.gr , www.protothema.gr, www.eirinika.gr

Πώς βρέθηκαν στην Ελλάδα; – Σε ποια χωριά ζουν; – Τι λένε οι ίδιοι για την καταγωγή και τις συνθήκες διαβίωσής τους;

Τα τελευταία ειδικά χρόνια, τουλάχιστον στις μεγάλες ελληνικές πόλεις, συναντάμε μαύρους, προερχόμενους σχεδόν αποκλειστικά από την Αφρική. Πρόκειται για οικονομικούς, ως επί το πλείστον, μετανάστες.

Κάποιοι από αυτούς έχουν ενταχθεί στην ελληνική κοινωνία, με χαρακτηριστικότερη περίπτωση εκείνη των αδελφών Αντετοκούμπο.

Υπάρχουν βέβαια και μαύροι (η χρήση της λέξης «μαύρος» γίνεται αποκλειστικά για προσδιορισμό του χρώματος και δεν έχει κανένα ρατσιστικό χαρακτηριστικό) Έλληνες και μαύρες Ελληνίδες, παιδιά μεικτών γάμων μεταξύ Ελλήνων – Ελληνίδων με μαύρες – μαύρους. Όπως ο παλιός διεθνής μπασκετμπολίστας Σοφοκλής Σχορτσιανίτης.

Πόσοι όμως γνωρίζουν ότι υπάρχουν και Αφροέλληνες, (κατά το Αφροαμερικανοί), με μαύρο χρώμα δέρματος, οι οποίοι ζουν για αιώνες στη Θράκη; Ας δούμε όμως περισσότερα στοιχεία γι' αυτούς.

Πού ζουν οι Αφροέλληνες;

Οι Αφροέλληνες, χίλιοι περίπου στον αριθμό σήμερα, ζουν σε μερικά χωριά του νομού Ξάνθης. Συγκεκριμένα, «κεφαλοχώρι» τους είναι το **Άβατο**, ενώ έχουν έντονη παρουσία στα χωριά **Παλαιό Κατράμιο**, **Εύλαλο**, **Δέκαρχο**, **Κρεμαστή** και **Παλαιό Εράσμιο**.

Είναι γεννημένοι στην Ελλάδα, Έλληνες πολίτες, μουσουλμάνοι στο θρήσκευμα που μιλούν ελληνικά με θρακιώτικη προφορά και μάλιστα δυσανασχετούν όταν τους ρωτούν για το αν είναι Έλληνες...

Πώς βρέθηκαν στη Θράκη οι Αφροέλληνες;

Με τους «μαύρους Έλληνες», δεν έχουν ασχοληθεί ιδιαίτερα οι επιστήμονες. Εξαίρεση αποτελεί ο καθηγητής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης **Νικόλαος Ξηροτύρης**, ιδρυτής του

Εργαστηρίου Ανθρωπολογίας στο Δ.Π.Θ. (1992).

Σε συνέντευξή του στον **Βαγγέλη Μπότσαρη** και την εφημερίδα «**Εθνος**», ανέφερε τα εξής:

«Είναι γνωστό πως στη Θράκη έφτασαν αφρικανικά φύλα στα τέλη του 18ου και τις αρχές του 19ου αιώνα. Μεταφέρθηκαν εκεί από Αιγύπτιους σουλτάνους που ήθελαν εργάτες, δουλοπάροικους για τα χωράφια τους. Όπως ο Μοχάμετ Άλι (Πασάς της Αιγύπτου γεννημένος στην Καβάλα και πατέρας του Ιμπραήμ), στον οποίο ανήκαν περιοχές όπως η Καβάλα και η Ξάνθη, έφερνε Αφρικανούς, κυρίως από το Σουδάν που ήταν τότε αποικία της Αιγύπτου» Αυτή φαίνεται ότι είναι και η επικρατέστερη εκδοχή...»

Κάποιοι πιστεύουν ότι οι μακρινοί πρόγονοι των Αφροελλήνων, ήρθαν στη Θράκη από τα σκλαβοπάζαρα της Ανατολής και αγοράστηκαν ως... μπράβοι από τους ντόπιους Οθωμανούς αξιωματούχους. Η εκδοχή ότι οι «μαύροι Έλληνες» είναι απόγονοι Αφρικανών που έφεραν στην Ελλάδα οι Σύμμαχοι κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, επίσης δεν φαίνεται πιθανή.

Η ζωή των Αφροελλήνων στα χωριά της Ξάνθης

Όπως αναφέραμε, οι Αφροέλληνες είναι μουσουλμάνοι στο θρήσκευμα και ζουν στα χωριά της Ξάνθης όπου ζουν, υπάρχουν

αρκετά τζαμιά και τα παιδιά τους φοιτούν σε μειονοτικά σχολεία, μαζί με τους υπόλοιπους Μουσουλμάνους της περιοχής.

Ζουν πάντως αρμονικά με τους Χριστιανούς Έλληνες της περιοχής και έχουν τα δικά τους έθιμα. Τεχνίτες και αγρότες οι περισσότεροι, δεν αντιμετωπίζουν φυλετικά προβλήματα ενώ οι άντρες δηλώνουν με υπερηφάνεια ότι υπηρέτησαν στον Ελληνικό Στρατό.

Οι πρώτοι μεικτοί γάμοι φέρεται να έγιναν το 1945 με γυναίκες από το Κίρτζαλι της Βουλγαρίας και από τότε πλήθυναν σε σημείο που σήμερα έχουν μείνει πολλοί λίγοι.

Όταν έγινε η ανταλλαγή των πληθυσμών με τη Συνθήκη της Λωζάνης το 1923, θα έπρεπε ή να φύγουν ή να μείνουν στην Ελλάδα. Το γεγονός ότι δεν πήγαν στην Τουρκία, ούτε οπουδήποτε αλλού δείχνει πολλά για την Ελληνική συνείδησή τους...

Το Documento βρέθηκε στα δύο χωριά στο Δέλτα του Νέστου όπου ζουν εδώ και σχεδόν 250 χρόνια οικογένειες αφρικανικής καταγωγής.

Είναι πληθυσμός αφρικανικής καταγωγής που δεν έχει προκύψει από πρόσφατες μεταναστεύσεις αλλά έχει παλαιότερη παρουσία στην περιοχή.

Τα χαρακτηριστικά των περισσότερων όμως έχουν αλλοιωθεί από

τις επιμειξίες και τη συμβίωση με άλλους πληθυσμούς της Θράκης εδώ και περίπου 250 χρόνια. Οι Αφροέλληνες είναι Έλληνες πολίτες και αποτελούν μέρος της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης. Δεν είναι γνωστός ο ακριβής αριθμός τους. Οι περίπου 50-100 οικογένειες, τα περισσότερα μέλη των οποίων έχουν καθαρά αφρικανικά χαρακτηριστικά, ζουν σε δύο χωριά στην κοιλάδα του Νέστου, στο Παλιό Εράσμιο και το Άβατο.

«Αν θέλετε να πάτε στους μαύρους θα πάρετε τον επόμενο δρόμο και θα προχωρήσετε καμιά πεντακοσαριά μέτρα» μου λέει κάτοικος του Αβατου που με βλέπει να φωτογραφίζω τη ζωγραφιά με τα δύο παιδικά πρόσωπα, ένα λευκό και ένα μαύρο, στον τοίχο του παιδικού σταθμού που βρίσκεται στην είσοδο του χωριού. Στο τέλος των 500 μέτρων υπάρχει μια μεγάλη πλατεία, όπου δεσπόζει το κτίριο του σχολείου και η επιγραφή με γράμματα που δεν μπορώ να διαβάσω. Σπίτια χαμηλά, αγροτικά, ελάχιστοι άνθρωποι στον δρόμο. Ρωτάω κάποιον που σκουπίζει έξω από το πέτρινο περίπτερο. «Στο καφενείο· από κει θα περάσουν σιγά σιγά όλοι».

Ο τρόπος με τον οποίο με υποδέχτηκαν εξαφάνισε τις όποιες επιφυλάξεις είχα. Η συζήτηση άρχισε εύκολα. «Ο Σπάρτακος ήταν ένας από μας» μου λέει ο Ολγκιούν (φωτογραφία κάτω) και με σοκάρει. Ο Σπάρτακος ήταν από τη Θράκη αλλά ήταν λευκός.

Ο Ολγκιούν ξέρει ότι και ο ίδιος όπως και οι συγχωριανοί του είναι μακρινοί απόγονοι Αφρικανών σκλάβων κι έτσι αναγνωρίζει στον Θρακιώτη Σπάρτακο έναν εμβληματικό πρόγονο. Ίσως βέβαια και να έχει μπερδευτεί λίγο από το ειδώλιο που έχει δει στο μουσείο των Αβδήρων το οποίο αναπαριστά έναν μαύρο πολεμιστή. Οι αρχαιολόγοι το χρονολογούν στον 5ο π.Χ. αιώνα και θεωρούν ότι βρέθηκε στην περιοχή από την εκστρατεία του Ξέρξη, στον στρατό του οποίου υπήρχαν Αιθίοπες στρατιώτες και σκλάβοι...

Γενικά, πάντως, επικρατεί σύγχυση αναφορικά με την καταγωγή τους. Δεν έχουν εθνολογική σχέση με τους μουσουλμάνους της Κομοτηνής ή τους Πομάκους της Ξάνθης και το λένε και οι ίδιοι. Οι διαφορές στον τρόπο ζωής τους είναι σαφείς.

Μετά την υπογραφή της Συμφωνίας της Λωζάνης ο πληθυσμός τους εμπλουτίστηκε με άλλους που ζούσαν στις γύρω περιοχές, οι οποίοι επέλεξαν να μη μεταφερθούν στην Τουρκία αλλά να παραμείνουν σε χωριά ανατολικά της Χρυσούπολης, όπως επέτρεπε η συμφωνία. Εγκαταστάθηκαν στις παρυφές της κοιλάδας του Νέστου για να βρουν γη και να τη μοιραστούν με Έλληνες επίσης εκτοπισμένους από τα εδάφη της Μικράς Ασίας.

«Με την περιοχή ασχολείται ο υπουργός Εξωτερικών, γιατί να είναι έτσι;» λέει με παράπονο ο Ολγκιούν. Είχε παντρευτεί μια Μολδαβή αλλά δεν τη δέχτηκαν στο σπίτι του και η κοπέλα γύρισε στην πατρίδα της. Ούτε το σχολείο τελείωσε: *«Ο δάσκαλος με έλεγε Τούρκο, δεν είμαι Τούρκος. Τα τουρκικά τα μιλάμε όλοι. Έλληνας είμαι και Έλληνας νιώθω και είμαι ακτιβιστής, δεν μου πάει πολύ η θρησκεία».*

Ο Εμίν θυμάται τον παππού του που ζούσε στο χωριό. Ο ίδιος είναι παντρεμένος με χριστιανή, μου ανέφερε και το ελληνικό επίθετό της. Τη γνώρισε όταν σπούδαζε στην Ξάνθη· κλέφτηκαν. Τα τρία παιδιά τους είναι λευκά με *«μαύρα χαρακτηριστικά»* είπε γελώντας. *«Πολλά παιδιά είναι έτσι, τα χαρακτηριστικά χάνονται και εμφανίζονται πάλι, βλέπεις λευκή γιαγιά με μαύρο εγγόνι».* Παρ' όλη την απόσταση στέλνει τα παιδιά του

σε ελληνικό σχολείο στην Ξάνθη. «Εκεί μαθαίνουν καλύτερα γράμματα, τα προσέχουν».

«Είμαστε ένα κομμάτι της ελληνικής ιστορίας που δεν έχει καταγραφεί» μου είπε φεύγοντας ο Εμίν. Η κουβέντα κράτησε πολύ με άλλους που έμπαιναν κι έβγαιναν στο καφενείο: Τον μικρό Σαμπρί που θέλει να πάει να ζήσει στην Τουρκιά διότι εκεί «έχει πιο πολλά παιδάκια σαν εμένα» και την 17χρονη αδελφή του που λέει ότι είναι Ελληνίδα μουσουλμάνα αλλά δεν θα φορέσει ποτέ μαντίλα. Τον Ιγμάν που περιγράφει τις πλάκες που κάνουν σε τουριστικά γραφεία τα οποία οργανώνουν εκδρομές «για να δουν οι τουρίστες τούς μαύρους»! Αυτός οργανώνει τους κατοίκους του χωριού και εξαφανίζονται. «Οι τουρίστες ζητούν πίσω τα λεφτά τους και κάποτε θα σταματήσει αυτό το πράγμα».

Το χρώμα του δέρματος του καθενός δεν έχει σημασία, ούτε τα χαρακτηριστικά του προσώπου του. Άλλωστε ο αδελφός ή ο πατέρας του μπορεί να μην του μοιάζει σε τίποτα. Μόνο ο Ολγκιούν επιμένει: «θα βάλω υποψηφιότητα στις επόμενες εκλογές, θα είμαι ο πρώτος μαύρος δήμαρχος στην Ελλάδα». Και μου υπενθυμίζει συνεχώς: «Να μην ξεχάσετε ότι εδώ δεν έρχονται εφημερίδες. Όταν το δημοσιεύσεις να μου στείλεις πολλές για να έχω να τις δείχνω. Θα κάνω το άρθρο κορνίζα και θα το πάω σε αυτούς κάτω, στον Πολιτιστικό Σύλλογο».

Παρακάτω στο link υπάρχει και βιντεάκι από ένα από τα

ελάχιστα αφιερώματα που έχουν γίνει σε αυτούς τους ανθρώπους στην Ελληνική τηλεόραση σε εκπομπή του Μάνεση στο Alpha.

<https://www.facebook.com/watch/?v=945042892373617>